

FRA TRANKEBARS KIRKEBØGER

Af *Knud Heiberg.*

Zions Kirke, den danske Menigheds Kirke i Trankebar, blev af den, efter Koloniens Afstaaelse i 1845, tilbageblivende Menighed i Aaret 1846 overdraget til det Engelsk Øst-Asiatiske Kompagni, og den anglikanske Kirke har siden da — mere eller mindre regelmæssigt — opretholdt en engelsk Gudstjeneste i Kirken. Nu staar Kirken nærmest som et Mindesmærke om de svundne Dage, helliget ved Mindet om, at den første dansk-halliske Mission her holdt sin Gudstjeneste, indtil den lille, senere forsvundne, Jerusalem Kirke blev bygget, — som et Mindesmærke om, at her søgte danske Mænd og Kvinder, fjernt fra Fædrelandet, til Kirke.

Endnu er der mange Minder om den danske Tid knyttet til Kirken, der som et historisk Monument vedligeholdes af Madras-Regeringen, og disse Spor af Danskeres Leven og Færden i Indien kan ikke andet end vække Interesse hos den Dansker, der lever en Menneskealder herude.

Forholdene medfører, at Zions Kirkens Bøger er en lidet kendt Kilde til dansk Historie, særlig Personalhistorien, og jeg har derfor, siden jeg for mange Aar siden tilfældigt fik fat i disse Bøger, gennemgaaet dem ret omhyggeligt. Lejligheden dertil fik jeg ved Velvilje fra Biskoppen af Madras og hans Stifts Registrar, idet jeg fra Tid til anden fik Tilladelse til at laane Bøgerne, og saaledes kunde gennemgaa deres Indhold, naar Tiden gaves dertil. Nu er de blevet overført til Madras-Regeringens Hovedarkiv, hvad der gør Adgangen til dem ikke saa lidt mere omstændelig.

Desværre synes det, at Bøgerne indtil 1767 er gaaet tabt, men fra Slutningen af dette Aar og til Afstaaelsen i 1845 findes de i Behold i fire Bind: 1: 1767—1800, 2: 1801—22, 3: 1823—38 og 4: 1839—45.

Kirkebogen 1767—1800 er tildels i en ret skrøbelig Forfatning; ganske vist blev der for nogle Aar siden gjort et Forsøg paa at restaurere den, men baade i Daabs-, Konfirmations- og Begravelseslisterne findes Lakuner, der nu ikke mere kan udfyldes. Ægteskabslisten synes derimod at være fuldstændig og er læselig. Bogen begynder med en Autorisation underskrevet af Guvernøren Peter

Herman d'Abbestée den 1. August 1767, hvorefter Præsten C. Dannefær Bøeg har skrevet:

»Nærværende mindre Kirke-Bog, foruden een noget større, der begge formedelst forriges slette Tilstand, som derfor ikke meere kand bruges, men er henlagt, ere saaledes af Kirken igien bekostet, istandsat og approberet, at derudi straxen kand begyndes med at indføre ved Aars-Tall, Dag og Datum, hvad der høre til enhver, er da og begyndt med udi ovenmeldte Augusti Maaned indeværende Aar 1767 og ønskes hiertelig af os underskrevne, at Guds store Naade i Xsto mod alle, som lader sig indpode udi ham, og bliver sande Lemmer af Hands Legeme, maatte tee sig saa kraftig udi os alle baade Lærere og Tilhørere, at alle deris Navne, som herudi tegnes, maatte og findes optegnet udi Livsens Bog i Himmelen.

Tranquebar d. 2. Aug. 1767.

C. D a n n e f æ r B ø e g . ◀

Kirkebogen 1801—22 er nylig blevet meget omhyggeligt istandsat af Arkivet og fremtræder nu som et stort, smukt Foliobind, hvis Blade er indlagt i gennemsigtigt Silketøj, og — skrevet for Størstedelen af Klokker J. J. W o d s c h o w, der havde en meget smuk og omhyggelig Haandskrift — er den nu fuldstændig bevaret. I Daabslisten anføres stadig — i Modsætning til hvad der var Skik tidligere — Fødselsdage, og for Wodschows egne Børn — han havde tretten — og andre nære Slægtninges Vedkommende, er ikke blot Dagen, men ogsaa Fødselstimen angivet. I Begravelseslisten har han undertiden meddelt personalhistoriske Oplysninger.

Denne Kirkebog er autoriseret af ikke færre end tre Regeringsraader, nemlig S v i t z e r, M ü h l d o r f f og S c h m i d t, og er kontraseret af Guvernementssekretær C. T. B o a l t h. Derefter følger Præstens Indledning, der afspejler Tidens Svingning fra god, gammel Lutherdom, som vi mødte den i Indledningen til Kirkebogen fra 1767, til Rationalisme af reneste Vand. Den lyder saaledes:

»Nærværende Kirkebog er formedelst den forriges ubrugelige Tilstand igien af Kirken bekostet og af det høie Gouvernement approberet, saa at derudi strax kand begyndes med at indføre ved Aarstal, Dag og Datum, hvad der hører til enhver, fra indeværende Maaned Februarius 1801. Maatte dog alle dem, der herudi lade indskrive deres Navne som Medlemmer af vor Kirke og Bekiendere af den ærværdige christelige Religion stedse udmærke sig som redelige Borgere og fromme Christne. Maatte from Dyd og urokkelig Retskaffenhed giøre dem Guds Naade og Himmelens lønnende Salighed værdige.

Trankebar, d. 8de Februarius 1801.

E r n s t S t e g m a n n,
Præst ved Zions Kirke. ◀

Kirkebogen 1823—38 er i god Forfatning, og da den indtil i Juni 1832 er skrevet af Wodschow, er den tydelig og let læselig. Om Wodschows Begravelse indeholder den følgende:

»(1832) Sept. 3die blev paa den nye Kirkegaard begravet, død 2. Septbr. Klokkeren ved Zions Kirke og Skolelærer ved Zions Skole Jens Jacob Wodschow, født paa Sønderkov ved Ribe i Jylland den 8de Martii 1773. Han har været her i Tranquebar i 33 Aar og forestaaet sit Embede som Klokker og Skolelærer omt. 32 Aar. Liget blev nedsat i Kirken, medens Liigtalen holdtes, for og efter Talen blev afsjunget 2de Sange, der, saavel som Talen, tolkede den Afdødes store Værd som Menneske og Lærer. Derefter blev Liget udført og nedsat i Graven, hvorpaa Jordspaaastelsen skedee.

Wodschows Hustru hed Sophia Magdalena Runge og var født i Trankebar 1785, men Daaben eller Fødselsdatoen mangler i Kirkebogen, der oplyser, at hun var en Datter af Klokkeren Carl Ludvig Runge og Anna Elisabeth Tannen. 17 Aar gammel ægtede hun 8. Juli 1802 J. J. Wodschow. Da hun døde skrev hendes Mand i Kirkebogen:

»1823, April 13. Begravede Hr. Dr. Caemmerer paa den nye Kirkegaard den fromme og dydige Kone Madame Sophie Magdalene Wodschow. Hun var 38 Aar gammel og efterlod sig en sørgende Mand og 13 uforsørgede Børn, avlede i et 21 Aars kjerligt Ægteskab, at begræde hendes store Tab.«

Alle Børnenes Navne findes i Kirkebogen.

Bogen er videreført af Wodschows Efterfølger C. C. Eibye, der havde endnu mere Interesse for biografiske Noter end sin Forgænger, og som ikke blot i den af ham selv førte, men ogsaa i de tidligere Bøger har tilføjet Noter om forskellige Personer.

Denne Kirkebog er forsynet med en Autorisation, undertegnet af J. L. Koefoed og J. Rehling og kontraseret af Sekretær J. Lorentz, men den har ingen Indledningsønske, som de to foregaaende Bøger, og i den følgende Kirkebog mangler saavel dette som Autorisationen — tempora mutantur.

Kirkebogen 1838—45 er skrevet i en Bog med trykte Sideoverskrifter. Den er ogsaa omhyggeligt og smukt skrevet af Eibye, men Papiret er daarligt og næsten fortæret af Bogmug, saa flere Steder er ganske ulæselige. Imidlertid er Arkivet nu ved at redde af den, hvad reddes kan, ved at behandle den paa samme Maade som Kirkebogen fra 1801.

Zions Kirkens Bøger indeholder, trods Lakunerne i de ældre Dele, en stor Mængde direkte og indirekte Oplysninger om Livet i Trankebar. Da det kun drejer sig om et lille Samfund, faar man igennem dem, og især gennem de lange Fadderlister, en Mængde Oplysninger om det selskabelige Liv i Byen; vi faar Indblik i den Standsforskell, der har gjort sig stærkt gældende i hine Tider, og mindes om den menneskelige Skrøbelighed (den først anførte Daab

gælder et illegitimt Barn). Tankerne om Børnebegrænsning hørte Fremtiden til; især i Overklassen hører en stor Børneflokk her som i Hjemlandet til Dagens Orden, men ogsaa den store Børnedødelighed møder vi her.

I disse Bøger afspejler sig Tidernes Opgang og Nedgang, og de giver et meget interessant Indblik i de sociale og ægteskabelige Forbindelser, Danskerne i Trankebar indgik med »Standspersoner« af det brogede, af mange Nationer sammensatte Samfund, der dengang spillede en Rolle i Indien. Naar den engelske Højkommissær *Kelso* under Trankebars Besættelse af Englænderne (13. Februar 1808 til 20. September 1815) 24. April 1809 ægtede Justitiarius *Jacob Edward Colbiørnsens* og Fru *Maria Genevieve*, f. *Fischers* Datter *Maria Rosalia* (f. 11. Juli 1793 og saaledes ikke 16 Aar gammel) tyder dette jo ikke paa, at Fjendskabet hjemme i Europa spillede mere end en ren administrativ Rolle ude i det fjerne Indien. Vielsen blev foretaget efter det anglikanske Ritual af den engelske Chaplain fra Trichinopolis, *M. A. Keating* (som vistnok halvt var af dansk Slægt). Socialt set betragtede man ikke herude hinanden som Fjender.

Nogle af de første Bryllupper, der er optegnede i Kirkebøgerne (af hvilke det ses, at de fleste Bryllupper til langt ind i det 19. Aarhundrede foretoges i Hjemmet, ikke i Kirken) var de tre Bryllupper 2. Juledag 1768, hvorom Kirkebogen indeholder følgende:

»December 26de bleve 3de Par copulerede paa Castellet Dansborg, neml.: Hr. Gouverneur *Hermann Abbestée* med Mademoiselle *Françoise Lange*, Hr. Oberst *Johann Jørgen Fischer* med Mademoiselle *Rosalie de Tauranach*, og Doctor Medicine *Johann Gerhard König* med afdøde sal: Pastor Bøeg's Enke Madame *Catharina Elisabeth*, née de *Tiloh*«.

Tredobbelt Bryllup paa Dansborg og Guvernøren selv som Brudgom — der maa have været Fest i Trankebar den Dag.

Det synes ikke at have været vanskeligt for Kvinderne at blive gift i Trankebar, de fleste blev endda gift i meget ung Alder. Enkegiftermålet — det Spørgsmaal der har sat og endnu den Dag i Dag sætter saa mange Sind i Bevægelse i Indien — frembød ingen Vanskeligheder her; men tre Gange Bryllup i mindre end seks Aar, det er dog vist en Rekord.

Ellen Christine Panck ægtede 11. December 1770 i Justitsraadinde *Mejers* Hus velærværdige Hr. *Peder Mandrup Tuxen*, Præst ved Zions Kirke. Han døde 17. Maj 1772, og 7. September samme Aar finder vi, at

»Velærværdige Hr. *Caspar Ernst Møller*, Præst ved Zions Menighed blev copuleret i Hr. *Seconde Hulbeks Huus* til Madame Sal: *Tuxens* Encke. Brudeskammel og Tæpper brugt«. Pastor *Møller* døde 27.

Maj 1776, og 13. November derefter meddeler Kirkebogen: »Blev udi Hr. Seconde Huulbechs Huus copul: Underboghholder Monsr: Ivar Lyche med Madm. Ellen Christine Panch, sal. Møllers Enke. Brudeskamler brugt.«

Kirkebøgerne er selvfølgelig ført paa — et dog i den ældste Tid ikke altid lige godt — Dansk, og mange danske Familienavne forekommer her. Fra den her omhandlede Periode kan — foruden de ellers omtalte — nævnes Navnene: Angelo, Barner, Bauman, Bech, Berregaard, Bie, Bielefeldt (Billefeldt), Biering, Birch, Borgen, Bryde, Bülow, Boalth, Bredstrup, Bruun, Due, Ewald, Fiellerup, Fog, Fugl, Giessing, Giøtting, Giødesen, Grøn, Halkiær, Halse, Hansen, Helmich, Hermansen, Holmberg, Holst, Kaas, Kauffmann, Kierulff, Koch, Koefoed, Klaumann, Lakiær, Lassen, Lindam, Lorentzen, Lund, Lütken, Martensen, Mourier, Mouritzen, Møller, Nyegaard, Olivarius, Ottesen, Oxholm, Pingel, Prahl, Riis, Roepstorff, Rosen, Schaffalitzky de Muckadell, Schmidt, Scholten, Sejerøe, Sundbye, Svane, Valeur, Wiehe, Wilkens, Winding, Winther, Wismann, Worm og mange andre.

Men det er ikke blot danske Navne, der forekommer, ogsaa portugisiske, franske, hollandske og engelske findes i stort Antal. Det europæiske Samfund i Indien var i høj Grad kosmopolitisk. I »Breve fra Indien« fortæller K. E. Møhl, hvorledes Damerne i Trankebar plejede at lejre sig under et stort Tamarinthetræ i hans Have den ganske Dag og passiare paa Dansk, Engelsk, Tamulisk, Portugisisk, eftersom det gjordes Behov. »Imellem sig selv indbyrdes tale de Portugisisk, til Tjeneren Tamulisk, til fremmede Engelsk, til os Dansk; undertiden kommer ogsaa Tydsk og Fransk med« (S. 49). Det var i 1830, men Forholdene har næppe været anderledes i Aartierne forud. Selv i Kirken var det danske Sprog ikke eneraadende. Der noteres saaledes i Kirkebogen, at »udi Aaret 1805 bleve ligesom i 1806 Børnene af Zions Menighed konfirmerede paa Portugisisk udi Missionens malabariske Kirke af Præsten John«, og flere Gange, f. Eks. 1809, 1815, 1816, 1817 og 1819 ses det, at Konfirmationerne er foretaget paa Engelsk. Med Vielserne har det samme antagelig været Tilfældet; saaledes er det nævnt ovenfor, at en anglikansk Chaplain foretog en Vielse i Zions Kirken efter sin Kirkes Ritual, men det var ganske vist under Englændernes Okkupation af Trankebar.

Mærkeligere, men forøvrigt ret naturligt er det, at den lutherske Præst undertiden brugte det engelske Ritual. Det omtales flere Gange i Kirkebøgerne, og der findes endog indført en Skrivelse fra

Guvernør J. R e h l i n g af 9. April 1839, hvorved det udtrykkelig tillades at anvende det engelske Ritual ved Daab af Englændere, »da det forlangde flere Gange forhen har fundet Sted og in specie, efter Kirkebogen, tvende Gange i Aaret 1837, og da desuden sligt ved Lov er tilladt paa de danske vestindiske Øer, saa skjønner jeg ikke rettere, end at det forlangde kan tilstaaes« — men saa tilføjes der, »dog at Kirken og dens Betjente intet fragaar i deres Indtægter«. Dette var aabenbart vigtigere i den høje Regerings Øjne end selve Konfessionsforskellen.

Denne har man i det hele øjensynligt ikke lagt større Vægt paa i Trankebar. Guvernør Abbestée, der tilhørte den *reformerte* Kirke, blev ægteviet af den *lutherske* Præst til sin *romersk-katolske* Hustru. Deres Børn, der fødtes i Trankebar, blev døbt i den *lutherske Tro*, medens en Datter, der blev født under Opholdet i København, blev døbt i den *reformerte* Kirke. Tillige finder man i Kirkebogen, at den *reformerte* Guvernør og hans *katolske* Frue hyppigt har været Faddere ved *lutherske* Børns Daab i Zionskirken; og det ser ud til, at den katolske Frues Begravelse har fundet Sted fra den lutherske Zions Kirke. Kirkebogen siger, at »den 29. Martii 1779 blev ved den Chatoliske Menighed begravet Frue Brigaderinde Françoise Abbestée fød Lange, hvorføre de 3 Zions Klokker ringe og 1 Liigklæde brugt.« I ethvert Fald ringede altsaa de lutherske Klokker over hende.

Ovenfor er det omtalt, at Fru A b b e s t é e og hendes Veninde R o s a l i e d e T a u r a n a c (eller T o u r n a c, som Navnet ogsaa staves) fejrede deres Bryllup samme Dag; og deres Grave findes endnu i den lille katholske Kirke lige indenfor Byporten, hvor Fælles-Indskriften meddeler:

Hic jacent duae sorores FRANCISCA ABBESTEE nata LANGE d. XV. Jan. MDCCXLIX, obiit d. XXVIII Mart. MDCCLXXIX, et ROSALIA STEVENSON nata TOURNAC, d. IV. Jun. MDCCLIV, obiit d. V. Jun. MDCCLXXXII.

Rosalie de Tournac blev, som tidligere nævnt, gift med Oberst J o h a n J ø r g e n (G e o r g) F i s c h e r, efter hvis Død 15. August 1778 hun 24. Februar 1779 giftede sig med Købmanden E d v a r d S t e v e n s o n. Det er aabenbart hendes Forældre, der findes indført i Begravelseslisterne: 11. Febr. 1777 begravedes paa Missionskirkegaarden Hr. Tornach og 1780, 29. Sept. Madam Tornach »ved den catholske Menighed«, hvorfor 3de Klokker osv. — altsaa en stor Begravelse. Efter dette synes det, som om Hr. Tornach, der var Schweizer, har været Protestant og hans Hustru katolsk, men begravet under protestantisk Klokkeringning.

Nogle Trankebar Familier.

I den sidste Trediedel af det 18. Aarhundrede og de første Ti-Aar af det 19. spillede Familien Sundt en fremtrædende Rolle i Livet i Trankebar. Endnu læser man de pragtfulde Gravskrifter paa Kirkegaarden over Michael Sundt og hans (i Trankebar fødte) anden Hustru Agatha Lem:

MICHAEL SUNDT

Herunder giemmes de jordiske Levninger af den udi Livet agtværdige Michael Sundt, født i Christianstæd i Norge den 13. May 1731, død udi Trankebar den 21. May 1785. Efter at han haver stød nogle Aar som Premier Lieutenant i Det Danske Asiatiske Compagnies Tieneste, henlevede han den øvrige Deel af sit Liv som en vindskibelig og retskaffen Borger. Var tvende Gange gift, først med Inger, Sal: Storres, i hvilket Ægteskab han avlede en Søn, som er død. I hans andet Ægteskab med Agatha Lem velsignede Gud ham med 9 Børn, 4 Sønner, hvoraf een er død, og 5 Døttre, hvilke leve tilbage med deres sørgende Moder, som alle tabte i ham en kierlig Mand, en retskaffen Fader, en omhyg[g]elig Ven. Korte Dage, mange Plager blev de dødeliges Kaar. Vuggen lærer os at græde, Sorgen voxer med vore Aar. Hæld dig som din Sorg hernelen endte vel i Evigheden.

AGATHA SUNDT

Hellig Fred, uforstyrret Ro omsvæve dette Hvilested. Her slumrer Fru Agatha Sundt, født den 3die Januar 1740, gift den 24de Februar 1757 med Hr. Lieutenant Michael Sundt, død den 9de Juli 1812. Moder til 9 Børn og en talrig Efterslægt. Hun var den ømmeste Moder, den kierligste Hustrue, den blideste Veninde, Armodens Trøst, Svagheds og Nødlidenheds Støttestav. Synk, o, Livets Soel ned bag det rødmende Vesten. Hisset troner renere Fryd. Hisset smiler blivende Fred. Hisset lønnes hver elskelig Dyd og der skal vi samles igjen.

Fra Michael Sundt og Agatha Lem nedstammer en talrig Efterslægt. Gravskrifterne nævner, at de havde ni Børn, fire Sønner og fem Døtre, af disse er følgende otte kendt:

1. Joachim Sundt. Han maa være født 1757 eller 1758 og være det ældste af Børnene, saafremt Cotton's Oplysninger om ham er rigtige. Cotton anfører i sin List of Inscriptions on Tombs or Monuments in Madras (Nr. 1131 og 1732), at James eller Joachim Anthony Sundt var Officer i 5' Carnatic Bataillon og døde i Vellore 8. Aug. 1795, 38 Aar gammel. (Men er James og Joachim Anthony identiske?)
2. Mette Margretha Sundt. Hun ægtede 1774 (Datoen mangler) sin første Mand »Hr. Grenadeer Capitain i engelsk Tieneste Ketting«. Vielsen fandt Sted »udi Hr. Forpagter Sundts Huus«. (Ogsaa de andre Døtres første Vielse fandt Sted i det Sundt'ske Hjem). Han døde i Trankebar 5. Febr. 1788 og kaldes da »Oberst i engelsk Tjeneste N(?) Ketting«. Cotton (Nr. 1735) identificerer ham med Wil-

liam Cooper Keating, hvis Gravsten findes paa Kirkegaarden i Trankebar. Cotton's Note, at han var gift med Mühldorff's Søster er urigtig. De var Svogre ved Giftermaalet med to Søstre Sundt. Hun ægtede anden Gang 1792 Hr. Daniel Stevenson. Han var Kompagnon i Firmaet Stevenson & Harrop i Trankebar (dersom Cottons Oplysning efter Urquhart er rigtig). Han døde 14. Aug. 1806, 58 Aar gl. og ligger begravet i Porto Novo (Cotton Nr. 818).

3. Ulricha Christina Sundt. Hun maa være født ca. 1760, da hun blev konfirmeret 1775, og døde 13. Oktober 1821, 60 Aar gammel.

Hun ægtede 16 Juni 1775 engelsk Kaptajn Alexander Mackenzie. En Datter Margaretha Charlotta blev døbt 29. September 1791, og døde ifølge Klokker Eibye's Tilføjelse i Madras 29. Juni 1841. Andre Børn er ikke fundet i Trankebars Kirkebøger. Det er sandsynligvis et af hendes Børn, der ligger begravet i Ganjam, født og død 11. Februar 1789, som bærer Navnet Maria Agatha.

Hun blev 7. December 1795 gift anden Gang med Johan Henrich Karstens, der døde i Trankebar 7. Maj 1803 som »Assistent udi det danske Asiatiske Kompagnies Tjeneste«.

4. Maria Barbara Sundt. Hun blev konfirmeret 1778 og døde 1814, 49 Aar gl. og maa saaledes være født ca. 1764. 27. Jan. 1780 ægtede hun den i Trankebars Historie saa velkendte Premierlieutenant, senere Oberst, Medlem af Raadet og m. m. Mathias Jürgen von Mühldorff, der døde i Trankebar 23. Juli 1836. Kirkebogen noterer om ham: »Forhen Oberstlieutenant ved den herværende Guarnison, i de sidste 30 Aar omtrent Pensionist — 86 Aar gammel. Skal have tjent Hs. Majestæt her i Tranquebar siden 1776 eller 1778«. Mühldorffs havde 14 Børn, hvorom mere nedenfor.
5. Charlotta Amalia Sundt maa være født ca. 1766, da hun blev konfirmeret 1781 og døde 38 Aar gammel 26. Februar 1804. Hun ægtede 27. Nov. 1781 Otto C. von Stricker, som døde 29. Juli 1819. Klokkeren noterer: »Han var 65 Aar gammel og havde været her 42 Aar i Tjenesten«. — Strickers havde 15 Børn, hvoraf seks døde som smaa.
6. Christian Ludevig (Ludovicus) Sundt. Han blev (iflg. Kirkebogen) døbt 7. August 1768, blev engelsk Lieutenant i 5^e Carnatic Bataillon og døde 1. Februar 1791 i Ganjam (Cotton Nr. 1131).
7. Cathrina Elisabeth Sundt, døbt 27. Maj 1770,

gift 21. Januar 1788 med Hr. Casper Top og døde efter en Barnefødsel allerede 13. August 1789.

8. Johan Fredrik Sundt, Lieutenant, døbt 29. December 1771, død 15. Marts 1822, ugift. Et paatænkt Ægteskab blev forbudt, da han var angrebet af Spedalskhed. Han havde med »Anna« en Datter: Anna Christine Sundt, der blev døbt i Zions Kirke 6. Juni 1787 (sammen med Kusinen Agatha Margaretha Mühldorff). Hun ægtede 16. Maj 1810 Johan Frederik Olivarius og døde i Trankebar 4. September 1814.

Cotton's Oplysning (Nr. 818, S. 156), at en af Sundts Døtre ægtede Blüchers Broder maa være urigtig, da der paa Gravminerne kun omtales fem Døtre, som er anført ovenfor; alle fem døde i Trankebar.

Af alle disse Børn har utvivlsomt de to Døtre, der ægtede Mühldorff og Stricker, og som havde henholdsvis 14 og 15 Børn, den største Interesse. Fra Mühldorff stammer en talrig Efterslægt, der tildels endnu lever i Sydindien, Strickers Slægt er fortsat i Danmark i Familierne Stricker, Tiemroth og Rehling.

Da Mühldorffs Familieforhold ikke hidtil er fuldstændig klarlagte, skal her gives en Fortegnelse over hans Børn.

1. Mette Christine Mühldorff, døbt 19. Januar 1781, konfirmeret 12. April 1795, gift 26. Oktober 1797 med Capitain Kitzon.
2. Anna Margaretha Mühldorff, døbt 30. Maj 1783, død 15. December 1785.
3. Agatha Maria Mühldorff, døbt Juni 1784, død 3. Januar 1786.
4. Agatha Margaretha Mühldorff, døbt 6. Juni 1787. Hun ægtede 10. Maj 1810 Lægen Anthon Wilhelm Friderich Ruhde, der døde 29. August 1832. Hun selv døde 14. Juni 1856. En Mindetavle over hende findes i Jerusalems Kirken i Trankebar.
5. Giertrud Mathilda Mühldorff, døbt 20. Okt. 1789, død 30. Okt. s. A.
6. Maria Barbara Mühldorff, døbt 11. Nov. 1790, gift 17. Sept. 1807 med Edward William Stevenson »fra Porto Novo« (Kirkebogen). Han var dog født i Trankebar og døbt der 15. Nov. 1779, Søn af Edward Stevenson og »Madam Rosalia« (de Tournac, se ovenfor). Købmand i Trankebar Edward Stevenson døde 25. Marts 1780 og blev begravet i Zions Kirke.

E. W. Stevenson døde i Cuddalore 16. Jan. 1823 i sit 44. Aar og efterlod — som Gravskriften siger — »a disconsolate widow and seven children to mourn his loss«. Fru Stevenson

døde i Trankebar 18. April 1872. Blandt deres Børn var Major E. B. Stevenson, der var født i Porto Novo 27. Nov. 1810 og døde i Trankebar 19. Nov. 1872. En Datter, Henrietta Jane Stevenson, ægtede 18. Juli 1826 Colonel J. S. Fraser, senere Resident i Hyderabad. Fra disse og andre Børn nedstammer endnu blomstrende sydiske Familier.

7. Mathias Friderich Mühldorff, døbt 18. December 1792.
8. Fridericka Mathilda Mühldorff, døbt 14. Apr. 1795. Gift 15. Nov. 1815 med Major James Dickenson Crompton, der døde 18. Sept. 1823. Gift anden Gang 5. Okt. 1835 med Kaptajn, senere General, Eyre Evans Bruce.
9. Joachim Michael Mühldorff, døbt 29. Juni 1796, død 29. August 1808. Kirkebogen fortæller, at »han druknede i Revieret ved et Ulykkestilfælde 12 Aar gammel«.
10. Sara Minerva Mühldorff, døbt 8. Jan. 1798, gift 26. Okt. 1813 med engelsk Lieutenant Robert Waters, og død 21. Marts 1815, begr. i Fortet i Arni i Nord Arkot Distriktet (Cotton, Nr. 718, S. 136).
11. Maximilian August Mühldorff, født 8. Jan. 1799, døbt 13. Maj s. A.
12. Johanna Mathilda Mühldorff, døbt 26. Jan., død 27. Jan. 1800.
13. Marius Josva Mühldorff, født 1. Marts 1801, døbt 13. April s. A. Han levede senere i Cuddalore og besøgte 1842 Trankebar.
14. Marcus Wilhelm Mühldorff, født 12. Febr. 1804, døbt 6. Maj s. A.

Efter Trykningen af ovenstaaende er jeg bleven opmærksom paa, at Ellen Christine Panck og hendes ikke blot 3, men 5 Ægteskaber findes omtalte i Kontorchef W. Kornerups Memoirer (Clausen og Rist Vol. XLII, S. 6—7). Efter sin tredie Husbonds Død paa Hjemrejsen fra Trankebar 1787 ægtede hun i September 1788 Skibslæge Marcus Jacob Albers og efter dennes Død 1789 »Chirurg« Nicolai Mohr, der var Rodemester og døde 1822. Selv var hun født 1755 og døde 1840.